



و می خواهد مازاد بر این سهمیه را به چه قیمتی بفروشد؟ اطلاع از تعداد و میزان مصرف انواع خودروهای بنزین سوز کشور، می تواند به درک کم کیف و گستره تأثیر اقتصادی اجتماعی این تصمیم کمک کند:

ارگان بررسی این مسأله، موسوم به دفتر برنامه‌ریزی تلفیقی نفت، گزارش می دهد که در سال گذشته ( سال ۸۵ ) متوسط میزان خودروهای سواری و وانت شخصی در مجموع روزانه بیش از ۲۹ میلیون و ۸۶۰ هزار و ۲۶۴ لیتر، سواری و وانت دولتی ۲ میلیون و ۱۸۵ هزار لیتر، تاکسی بنزین سوز ۴ میلیون و ۸۶۰ هزار لیتر، تاکسی دوگانه سوز ۱۷۵ هزار و ۵۰۲۰، آژانس ۴ میلیون و ۴۴۰ هزار، وانت عمومی پیکان و مزدا از نوع ۱۰۰۰ حدود ۵ میلیون و ۷۹۰ هزار و ۲۵۰، وانت تویوتا و مزدا از نوع ۲۰۰۰ حدود ۵ میلیون و ۷۵ هزار، وانت نیسان زامیاد و سایبا ۱۱ میلیون و ۵۰ هزار، موتور سیکلیت شخصی و دولتی ۱۰ میلیون و ۹۸۰ هزار و انواع قایق موتوری صیادی و مسافری نیز ۱۷۰ هزار لیتر بنزین مصرف کرده‌اند.

این منبع اضافه می کند ( با توجه به این آمار، در سال گذشته به طور متوسط روزانه بیش از ۷۴ میلیون و ۵۸۶ هزار و ۱۴ لیتر بنزین توسط این خودروها در کشور به مصرف رسید )

نفت خام در هر روز را دارند، فقط ۱/۳ میلیون بشکه نفت خام برای پالایش به آنها داده می شود. اینها نمی خواهند به قیمت کاهش پشتوانه مادی حاکمیت خود یعنی در آمدی که از صادرات نفت دارند، نیاز کشور به بنزین را تأمین کنند. در شرایطی که وابستگی هزینه‌های فزاینده دولت پاسداران به این در آمد به شدت بالا رفته، مصوبات مجلس و وعده‌های دولت در مورد افزایش ظرفیت پالایش نفت خام و افزایش میزان تولید بنزین را نمی توان جدی گرفت.

گستره تأثیر جیره بندی بنزین میلیونها ایرانی که مصرف کننده بنزین هستند، همه اقشار مختلف جامعه ایران که در قیمت بنزین زینفع می باشند و هم چنین ناظران اوضاع اقتصادی - اجتماعی ایران منتظر آند که ببینند دولت احمدی نژاد از ماه خرداد ۸۶، با مسأله بنزین چه می کند؟ آیا مطابق نظر برخی مقامات دولتی قیمت بنزین را ۲/۵ برابر افزایش می دهد و به حدود لیتری ۲۰۰ تومان می رساند تا بتواند با ۲/۵ میلیارد دلار واردات بنزین مسأله را یکسال دیگر رجوع کند؟ آیا مطابق نظر مجلس به سهمیه بندی و دو قیمتی کردن بنزین می پردازد؟ در این صورت برای انواع خودروها چه سهمیه روزانه ( لیتر ۱۰۰ تومانی ) در نظر می گیرد؟

## فعالیت گسترده اعضا و هواداران سازمان خهبات کردستان ایران در شهرهای مختلف کردستان

طبق گزارشات رسیده، شهرهای ارومیه، بوکان، سقز، بانه و پیرانشهر، شاهد فعالیت تبلیغی اعضا و هواداران سازمان بوده است. در ارومیه اعضا و دوستان سازمان با پخش عکس شهدا و سی دی سخنرانی رهبری سازمان در محله بیمارستان خیابان موسوم به خمینی اطراف دانشگاه آزاد ارومیه فعالیت تبلیغی انجام دادند. در شهر بوکان محله خیابان سقز محله میر آوا، کولته‌په و محله نزدیک بازار اصلی شهر فعالیت تبلیغی وسیع انجام شد. در شهر سقز، در محله‌های (تپ مالان) محله جامع بزرگ شهر، جمال آباد، فعالیت تبلیغی با پخش عکس شهدا و سی دی مصاحبه‌ها و سخنرانی دبیرکل سازمان انجام گرفت. در شهر بانه در محله پایین شهر، اطراف بیمارستان، محله بانه کون محله پارک فعالیت گسترده تبلیغی بر گزار گردید. همچنین در شهر پیرانشهر، در اطراف خیابان قدس و خیابان ملا رضا و محله کهنه خانه فعالیت تبلیغی گسترده انجام شد که در تمامی شهرهای کردستان فعالیت تبلیغی اعضا و دوستان سازمان خهبات موجب خرسندی و شادی مردم گردید. سازمان خهبات کردستان ایران، به‌دسته‌های تشکیلاتی در سراسر کردستان درود می فرستد و فعالیت گسترده آنها را سرنوشت ساز می داند. و موفقیت آنها را از خداوند بزرگوار خواستار است.

# ( جیره بندی بنزین ) علت و عوارض آن

## بزدان حاج حمزه

ظرفیت تولید نفت ایران و امکان صادرات آن رو به کاهش گذاشته، این دولت دست به تقدیر راه برای تمدید مدت صادرات نفت ایران را کاهش و مصرف داخلی بنزین یافته و می خواهد به زور جیره بندی و با نقره داغ کردن مصرف کننده، مصرف بنزین را به میزانی برساند که به حد میزان تولید ناکافی پالایشگاههای ایران برسد. بنا بر این مهمترین هدف را که رژیم با جیره بندی بنزین دنبال می کند آنست که

۱- هزینه ارزی واردات بنزین را به تدریج متوقف کنند ( بودجه واردات بنزین برای سال جاری را، به رغم افزایش مصرف، به کمتر از نصف سال گذشته یعنی ۲/۵ میلیارد دلار رسانده‌اند ).  
۲- با کاهش اجباری مصرف داخلی از افت میزان صادرات نفت خام و تخصیص بخشی از آن به افزایش تولید بنزین در پالایشگاه‌های داخلی جلوگیری کند. چرا میزان تولید داخلی بنزین را افزایش نمی دهند.

حتی اگر مصرف بنزین را هم پایین بیاورند و منطقی کنند، ظرفیت پالایش و تولید فرآورده‌های نفتی جواب نیاز واقعی کشور به فرآورده‌های نفتی و به‌خصوص بنزین را نمی دهد. در کشوری که چهارمین تولید کننده نفت خام در جهان است ( بعد از عربستان، روسیه و آمریکا )، این نقطه ضعفی است که نمی توانند آن را توجیه کنند. رژیم ایران بعد از خرابیهای جنگ ۸ ساله آگاهانه از سرمایه‌گذاری برای افزایش ظرفیت پالایش در حدی که سایر جویگوی نیاز داخلی بنزین و سایر فرآورده‌ها باشد، شانه خالی کرده است. بیژن زنگنه وزیر نفت سابق و مشاور و عضو فعلی ( مرکز تحقیقات استراتژیک ایران کارگزار رژیم "اقتصادی نبودن" ساخت پالایشگاهها فقط سرمایه‌گذاری برای این منظور نیست، بلکه این ادعا ناظر بر دخل و خرج جاری تولید بنزین در ایران است. برای رژیمی که به درآمد صادرات نفت معتاد شده، صرف نمی کند که نفت خامی را که هر بشکه آن را بیش از ۵۰ دلار می فروشد به مصرف تولید بنزینی در داخل کشور بزند که قیمت فروش داخلی هر لتر آن کمتر از ۱۰ سنت است ( در پالایشگاه‌های ایران از مصرف هر ۱۰۰ لیتر نفت خام سبک، ۱۵ تا ۱۸ لیتر بنزین به دست می آید ). این حسابگری مالی در مورد تولید بنزین، فرآورده‌ای که نیاز اجتناب ناپذیر اقتصاد ایران، هم چنان بر عملکرد مدیریت نفتی دولت پاسداران حاکم است. هم اکنون شاهد آن هستیم که، با وجود آن که پالایشگاههای موجود ایران توان پالایش ۱/۶۵ میلیون بشکه

است.  
۲- مقابله با افت تدریجی و توقف درآمد نفت ایران  
مسأله حیاتی مهمتری که در کار جیره بندی بنزین برای رژیم ایران مطرح است، جلوگیری از کاهش و توقف درآمد ناشی از صادرات نفت خام ایران است، که در صورت ادامه این وضع در آینده نزدیک با آن مواجه خواهد شد. توضیح آن که مصرف داخلی بنزین با آهنگ سالانه ۱۰ درصد در حال افزایش است، اگر ظرفیت تولید نفت خام ایران افزایش نیابد، برای پاسخگویی به افزایش مصرف داخلی بنزین یا باید از میزان صادرات نفت خام بکاهد و آن را به مصرف تولید بنزین در داخل کشور برسانند و یا واردات بنزین از خارج را، که رقم آن در سال ۱۳۸۵ به بیش از ۵ میلیارد دلار رسیده افزایش دهند. که نه می خواهند در آمدشان از محل صادرات نفت کم شود و نه بخشی از درآمد فعلی را به مصرف واردات بنزین اختصاص دهند.

توان فعلی تولید و استخراج نفت خام از چاههای نفتی ایران، به علت فرسایش میدین نفتی، سالانه بین ۸ تا ۱۰ درصد، کم می شود. تکنولوژی کهنه و قدیمی برداشت از ذخایر نفتی ایران نیز فقط امکان برداشت بین ۲۴ تا ۲۷ درصد از نفت موجود در این ذخایر را می دهد، حال آن که میانگین برداشت از ذخایر نفتی جهان ۳۵ درصد نفت موجود در میدین نفتی است. مطابق برآورد منابع خارجی، نوسازی صنعت نفت و گاز ایران و روز آمد کردن تکنولوژی برداشت از میدین نفتی ایران، به کمک فنی خارجی و بیش از یک صد میلیارد دلار سرمایه خارجی نیاز دارد. در فضایی که رژیم توسط شورای امنیت در معرض تحریم قرار گرفته، در عمل، امکان جلب سرمایه و تکنولوژی نفتی خارجی، حتی به اندازه لازم برای حفظ ظرفیت فعلی تولید نفت ایران را ندارد. مطابق ارزیابی منابع خارجی از جمله گزارش هشدار گونه مورخ ۳۰ مارس ۲۰۰۷ که دبیرخانه شورای امنیت هند، به شرکتهای وارد کننده نفت این کشور از ایران ارسال کرده، اگر این وضع ادامه پیدا کند و رژیم ایران نتواند با جلب سرمایه و تکنولوژی خارجی، آهنگ رشد تولید نفت خام این کشور را از آهنگ رشد مصرف داخلی ایران سریعتر کند، تا سال ۲۰۱۵ صادرات نفتی ایران و درآمد ارزی ناشی از آن به صفر نزدیک می شود. قطع و حتی کاهش درآمد صادراتی نفت برای دولت نفتی پاسداران که هزینه‌های جاری خود را به درآمد جاری حدود ۵۰ میلیارد دلاری ناشی از صادرات نفت ایران گره زده، غیر قابل تحمل است. این است که می بینیم در فضای تحریم و در شرایطی که

کنند با عوارض اقتصادی و داخلی آن مقابله کنند و پای لرز خربزه‌ای که خورده‌اند بنشینند. چرا مجبور به جیره بندی بنزین شده‌اند؟ هدفگذاری اصلی جیره بندی بنزین، کاهش فوری مصرف آن، از طریق نقره داغ کردن مصرف کننده، یعنی افزایش پرشی قیمت بنزین است. البته، مصرف بنزین در ایران، در مقایسه با بسیاری از کشورها خیلی بالاست، مثلاً مصرف بنزین در کشوری چون فرانسه، با بیش از ۴۰ میلیون خودرو بنزین سوز نزدیک به ۸۰ میلیون لیتر در روز است در حالی که تعداد خودروهای بنزین سوز در ایران کمتر از ۸ میلیون است اما، مصرف بنزین به میانگین ۷۵ میلیون لیتر در روز رسیده و با آهنگ حدود ۱۰ درصد در سال ( ۱۰ برابر آهنگ رشد مصرف بنزین در جهان ) در حال افزایش است. اما صرف نظر از آنکه بحران مصرف بنزین در ایران، نظیر بحران بیکاری، ریشه در مدیریت بحران زای این رژیم دارد، باید دید چرا برای این مسأله، که از سالها پیش مسأله روی میز کارشناسان آنها بوده، در شرایط حساس فعلی، به فکر این اقدام افتاده‌اند و خیز برداشته‌اند که به هر قیمت، ولو به قیمت واکنش داخلی، بنزین را در ایران گران و جیره‌بندی کنند؟ پاسخ این سوال نیز دقیقاً به سیر تحول اوضاع و تنظیم امنیتی مدیریت کلان اقتصادی این رژیم با مسائل پیش روی او بر می گردد. دولت پاسداران برای مقابله با دو مسأله حادی که پیش رو دارد به سمت جیره بندی بنزین می رود:

۱- مقابله با تحریم فروش بنزین به ایران.  
در حال حاضر، حداکثر توان تولید بنزین در داخل کشور به حدود ۴۰ میلیون لیتر بنزین در هر روز می رسد و اگر دولت سیاست کاهش فوری مصرف را به اجرا در نیآورد، در شرایطی که تحت تحریم فزاینده شورای امنیت قرار گرفته، مجبور خواهد شد برای پاسخگویی به مصرف فعلی بنزین، در حدود میزان تولید داخلی از خارج بنزین وارد کند، با توجه به این حسابهای خارجی دولت پاسداران، تحریم فروش بنزین به این دولت را یکی از راههای مؤثر تلقی می کنند، که شورای امنیت سازمان ملل متحد می تواند برای زمین گیر کردن این دولت به تصویب برساند. به همین دلیل دولت پاسداران برای مقابله با این تحریم احتمالی از یک سو ذخیره بنزین خود را نسبت به سال گذشته ۲/۵ برابر افزایش داده و از ۶۰۰ میلیون لیتر به یک میلیارد و ۷۰۰ میلیون لیتر رسانده و از سوی دیگر، به قصد کاهش سریع مصرف، به جیره بندی و گران کردن قیمت بنزین روی آورده

بخش اول: علت مسأله  
رئیس مجلس رژیم روز ۶ اردیبهشت ۸۶ در نشست خبری خود اعلام کرد مطابق قانون بودجه مصوب مجلس، دولت موظف است از اول خرداد ۸۶ بنزین به قیمت لیتری ۱۰۰ تومان را از طریق کارت هوشمند و به صورت جیره‌بندی شده به دارندگان خودرو بفروشد، او با اشاره به اینکه: ( آنچه از دولت انتظار داریم اجرای دقیق و به موقع قانون است ) نسبت به اجرای این مصوبه توسط دولت پاسداران تردید خود را نشان داد. حدود یک سال و نیم است که هیأت حاکمه ایران، اجرای جیره‌بندی ( اجتناب ناپذیر ) بنزین را به تعویق انداخته است. احمدی نژاد در رأس ( شورایی عالی امنیت ) رژیم، که پاسداران حاکم عضو آن هستند، هنوز به لحاظ امنیتی مشغول سبک سنگین کردن عوارض اجرای این تصمیم است. در همین روز ۶ اردیبهشت، رسانه‌ها به نقل از یک عضو کمیسیون برنامه و بودجه مجلس اعلام کردند، قرار بود تا دولت میزان سهمیه و قیمت دوم ( قیمت مازاد بر قیمت ۱۰۰ تومانی سهمیه ) را تا پایان فروردین مشخص کند که تاکنون از اعلام این اطلاعات به مجلس خبری نیست. با این وجود کارگزاران رژیم به دنبال آماده کردن مقدمات اجرای جیره بندی از جمله توزیع کارت هوشمند هستند و عضو کمیسیون برنامه و بودجه مجلس، در مورد توزیع این کارتها گزارش می دهد که: از حدود ۸/۵ میلیون خودرو و ۷ میلیون موتور سیکلیت، تاکنون حدود ۶۰ درصد کارت سوخت دریافت کرده‌اند و هنوز ۴۰ درصد آنها باقی است. ( ۶ اردیبهشت ۸۶ روزنامه سرمایه ). چرا جیره بندی بنزین برای دولت پاسداران اجتناب ناپذیر شده و چرا از عوارض اجرای این تصمیم اجتناب ناپذیر نگرانند؟ با مروری بر موقعیت داخلی و بین المللی رژیم ایران به بررسی دو سوال مذکور می پردازیم: مدیریت دولتی در منگنه فشار خارجی و داخلی قوه مجریه رژیم ولایت فقیه ایران، در کار اداره امور اقتصادی و سیاسی کشور، جز به پاسداری از امنیت و حفظ موجودیت این رژیم به چیز دیگری نمی اندیشد. در این راستا، خطر و ریسک بزرگ تحریمها و فشار فزاینده بین المللی را به جان خرید، با خواست شورای امنیت مخالفت می کند و نه می خواهد و نه می تواند از فعالیتهای اتمی و تروریستی خطرناکش دست بردارد. این را هم می داند که این نوع تنظیم رابطه امنیتی و جنگی با خارج، در داخل کشور نیز بازتاب اجتماعی دارد و تشدید ناراضیتهای جنبشهای اجتماعی را به بار می آورد. با این وجود، پاسداران حاکم برای دفاع از موجودیت نظام ولایت فقیه پذیرای این شرایط جنگی شده‌اند. تقلا می